

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 38684

гр. София, 20.11.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав, в закрито заседание на 20.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

като разгледа дело номер **12170** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от АПК във връзка с чл. 172, ал. 6 и чл. 171, т.1, б. "б" от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на М. Х. Й., ЕГН [ЕГН] от [населено място] чрез адв. П.-М. М. Б. с адрес [населено място], [улица], ет.3, ап.9 против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №553/06.11.2025г, издадена от ст.полицай в 03 група, ООР, сектор ОП в 02 РУ при СДВР, с която на М. Х. Й. е наложена принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП – временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца.

В жалбата съдът е сезиран с отделно искане, направено на основание чл. 166, ал.4 от АПК, да постанови спиране на изпълнението, което е и предмет на настоящото производство.

Съдът след като се запозна с доказателствата по административната преписка намира от фактическа страна следното:

Искането за спиране е процесуално допустимо, като подадено в срок от активно легитимирано лице, с правен интерес и е съединено с оспорване на издадената заповед за прилагане на ПАМ, т.е. във висящ процес по оспорване на заповедта.

Разгледано по същество, искането е неоснователно по следните съображения:

Съгласно приложимата разпоредба на чл.172, ал.6 от ЗДвП, обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Когато законът разпорежда предварителното изпълнение на определена категория актове, той презюмира съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл.60 от АПК. Същевременно презумпцията по чл.172, ал.6 от ЗДвП за наличието на условия, обосноваващи предварителното изпълнение на административния акт, не е необорима. Специалният закон не предвижда основанията за спиране изпълнението на визираните в чл.172, ал.1 от ЗДвП заповеди, за които е дерогирал суспензивния ефект на жалбата, поради което по аналогия и с оглед препратката на чл.172, ал.5 от ЗДвП се прилага нормата на чл.166, ал.2, вр. ал.4 от АПК. Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ искането а спиране по чл.166, ал.2 от АПК на актове по чл.172, ал.1 от ЗДвП, преценява дали незабавното изпълнение

може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл.60, ал.1 от АПК. Предпоставките, при които съдът може да спре предварителното изпълнение, са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда на оспорващия.

Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на жалбоподателя на акта е негова. За да бъде спряно предварителното изпълнение, жалбоподателят следва да заяви и докаже вида и вероятността за настъпване на твърдения от него вреди от изпълнението, за да се прецени дали са значителни като основание за спирането му, тоест следва да установи, че допуснатото по закон предварително изпълнение ще последва значителна или трудно поправима вреда или че ще бъде засегнат особено важен негов интерес.

В жалбата си жалбоподателят излага обстоятелства за това, че незабавното изпълнение на акта ще му нанесе значителна или трудно поправима вреда, тъй като жалбоподател работи като шофьор на тежкотоварен автомобил и работата му зависи пряко от наличие на шофьорска книжка, като представя трудов договор №135/20.05.2025г. От горния се установява, че жалбоподател е нает на длъжност шофьор тежкотоварен автомобил считано от 21.05.2025г с месторабота База С., [улица] при работно време 08 часа на ден и справка уведомление по чл.62, ал.5 от КТ, издадено от НАП на 27.05.2025г. В искането се твърди, че работодател е запознат със случая и изпитателният му срок е до 20.11.2025г, като работодател го е заплашил, че ще го съкрати, ако същият не възвърне книжката си най-късно до тази дата. Доказателства в подкрепа на тези твърдения не са представени. Съдът намира, че вредите, които може да претърпи жалбоподателя не се основават на никакви нови обстоятелства, настъпили след издаване на заповедта. Трудовото правоотношение е съществувало към момента на издаване на ПАМ и не може да се разглежда като ново обстоятелство.

На следващо място заявява, че ежедневните потребности на семейството му се изпълняват от него, тъй като съпругата му не притежава свидетелство за управление на МПС, а детето му е в първи клас и се нуждае от ежедневно транспортиране до училище и обратно. В подкрепа на твърдението е представено единствено удостоверение за раждане на детето, като доказателства в подкрепа на тезата, че той е единствен член на семейството, притежаващ СУМПС и доказателства, че детето му е необходимо ежедневно да се води и прибира от училище с МПС, а не с друг обществен транспорт също не са представени.

Следва да се отбележи, че всяко принудително изпълнение на административен акт от страна на администрацията причинява неудобства и засяга правната сфера на техните адресати. Принудата обаче не е самоцелна, а се упражнява с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения – чл. 171 от ЗДвП. Необходимостта от прилагането ѝ би била отхвърлена при съдействие от страна на жалбоподателя и доказване, че не е нарушил правилата за управление на МПС и придвижване по пътищата, разписани в ЗДвП. Като е осъществил отказ да бъде проверен с техническо средство Алкотест Дрегер 7510, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух и не се е явил своевременно в УМБАЛ „Света А.“ за извършване на медицинско изследване за наличие на алкохол в кръвта, жалбоподателят сам се е поставил в невъзможност да защити интересите си.

Предвид горното съдът намира, че искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта е неоснователно и следва да се остави без уважение.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК, вр. чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, Административен съд- София град, III отделение, 67 –ми състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането от М. Х. Й. с ЕГН: [ЕГН] с адрес [населено място], [улица] [жилищен адрес] чрез адв. Б. – АК-В. с адрес [населено място], [улица], ет.3, ап.9, за спиране на предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б.“Б“ от ЗДвП-№ 553/06.11.2025г., издадена от старши полицаи в 03 група ООР, сектор ОП в 02 РУ при СДВР.

Определението подлежи на обжалване пред ВАС на Република България в 7-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му и връчването на препис от съдебния акт.

СЪДИ

Я: